

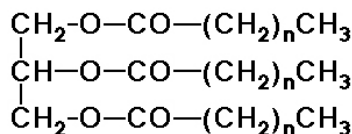
Méhviasz: a legrégebben használt alapanyag. Sokáig ég, viszont nehéz vele dolgozni. A méhviasz egy természetes viasz, melyet a mézet termelő méhek (az *Apis* nembe tartozó méhfajok) állítanak elő. A méhviaszt apró pelyhek formájában, a 12–17 napos fiatal dolgozók választják ki a potrohuk hasi oldalán lévő mirigyekből. A mirigyek a 4-7 potrohszelvényeken található, szelvényenként 8 darab van belőlük. A kiválasztott méhviasz teljesen átlátszó, de fehér színt kap azután, hogy a méhek rágással képlékennyé teszik. A végső sárgás-barnás színt a pollenben található olajok miatt, valamint a propolisz (más néven méhszurok) hatására nyeri el. A mirigyek által kiválasztott méhviasz-pelyhek körülbelül 3 mm szélesek és 0,1 mm vastagok, így körülbelül 1100 darab kell belőlük 1 gramm méhviasz előállításához.

A méhviasz számos anyagból álló viaszféle. A fő összetevők: palmitinsav, palmitoleát, hidroxipalmitát, valamint alkoholok oleinsavval alkotott észterei (hosszú, 30-32 szénatomos molekulák) és egyéb palmitátok. Olvadáspontja 62-64 °C. 85 °C-nál magasabbra hevítve színét megváltoztatja.

A méhviaszgyertya jellegzetes mézszínű és illatú, mártással készülő gyertyafajta. Hosszabb tárolás alatt sűrű réteg képződhet rajta, de ez minőségromlást nem eredményez, és egyszerűen eltávolítható.

(Forrás: Wikipédia)

Faggyú: szobahőmérsékleten szilárd állati zsír. Főleg sztearinsavas és palmitinsavas glicerinszterekből áll. Az ipari *faggyút* gőzfűtéses edényekben olvasztják, tisztítják és formába öntik, ahol megdermed. Ez a *faggyú* már elég tiszta közönséges szappan és gyertya készítésére.

A faggyú kémiai szerkezete (n értéke a sztearinsav esetén 16, a palmitinsav esetén 14)

(Forrás: Freeweb kislexikon)

Paraffin: manapság a leggyakrabban használt viasz. Könnyen megmunkálható anyag. Olvadáspontja 54 °C.

A paraffin a kémiában a C_nH_{2n+2} felépítésű alkán szénhidrogének gyűjtőneve. Köznapi nyelven a paraffinviaszt értjük rajta, mely olyan szénhidrogének keveréke, ahol a szénláncok 20-40 szénatomot tartalmaznak.

Túlnyomórészt kőolajból nyerik. Desztillálással választják szét a többi alkotóelemtől, és az így nyert paraffinkását további költséges eljárások során tisztítják, finomítják. Többnyire pasztilla vagy por alakban használják.

(Forrás: Wikipédia)

Sztearin: természetes anyag, a sztearinsav gliceridje. $C_3H_5(O.C_{18}H_{33}O)_3$. A belőle készült gyertya tejszerű, opálos színt kap. Olvadáspontja 74 °C.

(Forrás: Pallas nagylexikon)

A sztearingyertya porcelánszerű anyaga inkább törékeny, mint hajlékony. Fizikai tulajdonságai miatt elkészítése csak öntéssel lehetséges.

(Forrás: Wikipédia)